

især mange arbejdsledere, der helt »sniger« sig uden om § 9-uddannelsen, hvorfor kontrollen bør styrkes.

Det er almindeligt kendt, at en § 9-uddannelse af 4 dages varighed ikke er tilstrækkelig, når der skal udføres mere omfattende forebyggelsesarbejde. Derfor bør der snarest oprettes en overbygningsuddannelse.

Når regeringen i sit handlingsprogram peger på arbejdspladsvurderingen som det centrale værktøj for sikkerhedsorganisationen, bør overbygningen på § 9-uddannelsen samtidig rettes herimod.

Endvidere er det uholdbart, at der ikke er noget krav om obligatorisk grunduddannelse af virksomhedernes sikkerhedsledere. På trods af at sikkerhedslederen er den centrale person i virksomhedernes arbejdsmiljøindsats, anvendes sikkerhedslederjobbet ofte som retrætejob for ledere, der kun er selvlærte i arbejdsmiljø.

Mange arbejdsmiljøtiltag i virksomhederne strander på, at ledelsen ikke har forstand på arbejdsmiljø. Også hvor viljen er til stede, mangler der oftest indsigt af virksomhedens beslutningstagere. Dette understøttes af en offentliggjort undersøgelse fra Miljøministeriet, hvoraf det fremgår, at over 70 pct. af virksomhederne gerne vil lave en mere grøn produktion, men de har ikke erfaring og uddannelse til at gennemføre ændringerne.

Derfor foreslås det, at der ved lov indføres et »Grønt kort« inden for arbejdsmiljøledelse som betingelse for at kunne beskæftige ansatte. Dette grønne kort skal erhverves af alle chefer og ledere i momsregistrerede virksomheder. Arbejdstilsynet skal udarbejde retningslinjerne herfor i samarbejde med øvrige relevante myndigheder.

Det foreslås, at der udarbejdes en branchevis tidsplan for uddannelsens ikrafttræden.

SF foreslår, at uddannelserne placeres på forskellige fag- og erhvervsskoler landet over. Med fag- og erhvervsskoler tænkes f.eks. på tekniske skoler og skoler for videregående uddannelser. Dette kunne samtidig styrke det faglige miljø omkring sikkerhed og sundhed på de pågældende skoler.

Efter SF's opfattelse er geografisk nærhed væsentlig for kursusdeltagelsen, hvilket kun vanskeligt kan opfyldes med forslaget om partsstyret efteruddannelse som foreslået i SIO-perspektivudvalget anbefalinger. Ligeledes vil det kunne tilgodese uddannelsesbehovet for mange faggrupper, som ikke selv magter at etablere sådanne uddannelser.

Uddannelsen kan modulopbygges som foreslået i regeringens handlingsprogram, og forskellige skoler kunne også specialisere sig og udbyde efteruddannelseskurser.

I regeringens handlingsprogram »Rent arbejdsmiljø inden år 2005« fremgår det af afsnittet om Arbejdstilsynets samarbejde med virksomhederne, bilag 5 – BST-perspektivudvalgets anbefalinger – samt afsnittet »Initiativer fra organisationernes side« bl.a.:

»Målet er, at Arbejdstilsynets medarbejdere har et højt fagligt niveau og bred viden om arbejdsmiljøets mangeartede problemfelter. Endelig skal uddannelsesindsatsen sikre et højt serviceniveau i forhold til virksomhederne.

BST-enhederne bør sikre, at der fortsat afsættes ressourcer til personalets løbende udvikling af BST-faglige kvalifikationer. Personalet bør have den nødvendige efteruddannelse.

Det moderne trepartssamarbejde kan også omfatte initiativer fra arbejdsmarkedets parter, herunder aftale mellem arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer med henblik på en supplerende, særlig indsats på arbejdsmiljøområdet.«

SF er enig i regeringens målsætning på dette område.

Uddannelsen i arbejdsmiljø består i dag hovedsagelig af »learning by doing« og temadage samt korte kurser, som afholdes mange forskellige steder. Men typisk afholder Arbejdstilsynet, BST og organisationerne uddannelser hver for sig på trods af næsten ens faglige behov.

Med planerne om en mere ambitiøs indsats på arbejdsmiljøområdet er tiden inde til at lave en grundlæggende uddannelse i arbejdsmiljø.

Der er brug for en egentlig arbejdsmiljøskole for dem, der arbejder professionelt med arbejdsmiljø, bl.a. ansatte i BST, Arbejdstilsynet, virksomhedernes sikkerhedsledere og organisationernes arbejdsmiljøkonsulenter. Med den øgede rolle, som organisationerne er tiltænkt i arbejdsmiljøindsatsen, må der bl.a. her været et stort udækket uddannelsesbehov.

Arbejdsmiljøuddannelsen er tænkt som en flerårig grunduddannelse, hvor der som adgangsbetingelse stilles krav om erhvervs erfaring i f.eks. 5 år, samt et udbud af efteruddannelseskurser.

I SIO-perspektivudvalgets anbefalinger pkt. 13, som er tiltrådt i regeringens handlingsprogram »Rent arbejdsmiljø inden år 2005« fremgår det bl.a.:

»Vedrørende uddannelse af sikkerhedsorganisationens medlemmer: Det forventes, at denne omlægning kan ske, uden at den samlede økonomiske ramme vil ændres væsentligt.«

At tro, at den nuværende § 9-uddannelse kan omlægges med henblik på at løfte nye store opgaver og få store resultater uden at investere yderligere økonomisk heri, er enten totalt naivt eller udtryk for, at man